

ved Bygningsafgiften, som ganske vist ved enkelte Veiligheder kunne føre til Ubilligheder; men, naar det ærede Medlem nævnte, at jeg skulde være den Første, der har rørt ved Bygningsafgiften, saa troer jeg, at han tager feil. (Stemmer: Det sagde han ikke.) Det forekom mig, at det ærede Medlem udtalte sig saaledes; det er i alt Fald det Samme. Men vist er det, at jeg gjorde et alvorligt Forsøg paa at faae denne Afgift forandret, og ligesom jeg endnu har Tølelsen af, at man, efter den Maade, hvorpaa det af mig forelagte Lovforslag dengang blev behandlet, ikke let fristes til at gjøre nye Forsøg, saaledes kunde jeg ogsaa i den Betænkning, som det ærede Udvalg afgav, finde en yderligere Grund til ikke igjen at forsøge mig i denne Sag. Udvalgets Fleertal kom nemlig, idet det erkjendte de Vanskeligheder, der vare forbundne med Bygningsafgiften, saaledes som den forelaa, til det Resultat, at der dog ikke gaves nogen praktisk Vej til at faae den borte, og det tilraadede derfor at blive staaende ved Staten, saaledes som den var, hvorimod Mindretallet, bestaaende af den ærede Forespørger og endnu et andet Medlem, søgte at paavise forskjellige praktiske Udveje, og da navnlig den at standse Bygningsafgiftens Størrelse enten ved Aaret 1844 eller 1857 og ikke lade den stige mere. Denne Udvei kan jeg ikke benytte. For det Første ville de ærede Medlemmer vistnok med mig erkjende, at Statens Krav ere af den Bestaaenhed, at Finansministeren ikke let opgiver en Indtægt, han har, og som har den gode Egenkab — maaskee den eneste, Bygningsafgiften har —, at den staaer i et Forhold til Skatteobjectets Fremkomst og Udvidelse, hvilket, saavidt mig bekjendt, ingen anden Skat gjør. Jeg kan altsaa ikke standse paa den Maade, som det ærede Mindretal dengang foreslog, idet jeg, saalænge der ikke gives nogen anden Udagt til at faae Erstatning derfor, ikke seer mig istand til at give Afkald paa en saa raff fremstridende Skat som Bygningsafgiften. Dernæst skal jeg gjøre opmærksom paa, at, naar jeg ikke atter har gjort Forsøg i denne Retning, da er det, fordi det ikke har villet lyffes mig at finde noget Grundlag for denne Stats Omordning, som behagede mig selv, og

som jeg ogsaa omtrent kunde sige mig selv vilde behage Thinget; men dernæst ogsaa, fordi jeg, som der allerede dengang var paa Tale, vil afvente, hvorledes man i den By i Danmark, der svarer den største Bygningsafgift, nemlig Kjøbenhavn, vil søge at fjerne de Urigtigheder, som ligge i den Maade, hvorpaa Bygningsafgiften er ordnet. Det vil være enkelte Medlemmer bekjendt, at der allerede i længere Tid har været nedsat en Commission til at behandle dette Spørgsmaal for Kjøbenhavns Bedkommende, og jeg har ikke anset det for rigtigt at gjenoptage Spørgsmaalet om Bygningsafgiften, førend denne Commissions Arbejde forelaa, da jeg maa finde det rigtigt, at en Omordning af Bygningsafgiften kommer til at omfatte hele Landet — Kjøbenhavn med —, og jeg bør antage, at det vil have ikke uden Interesse og Vigtighed at see, hvilken Udvei og hvilke andre Principer man vil foreslaae for Kjøbenhavns Bedkommende. Naar dette Arbejde kommer til at foreligge, eller det i alt Fald kommer til at foreligge, at der Intet kommer, saa skal jeg, dersom jeg til den Tid endnu staaer paa denne Plads, ikke vægre mig ved at gjøre et nyt Forsøg i den af mig antydede Retning. Jeg har imidlertid gjort, hvad der stod i min Magt for ad administrativt Vej at hæve nogle af de Vanskeligheder, som det var mig bekjendt, at der knyttede sig til Bygningsafgiften, og som navnlig havde givet ikke saa ringe Anledning til Misfornøielse, deriblandt da den, at denne Afgift var overmaade vanskelig at kontrollere, saa at medens Nogle bleve satte i Bygningsafgift, slap Andre derfor, som vare i selvsamme Forhold, og som bekjendt er den menneskelige Misundelse noget af det Værste, man har at overvinde. Jeg erkjender, at Forholdet bør være lige for Alle, og jeg har derfor gjennem Indenrigsministeriet foranlediget Fortegnelser optagne gjennem Sogneforstanderskaberne over de Eiendomme, med Hensyn til hvilke der kan være Spørgsmaal om at paalægge dem Bygningsafgift, om end ikke just med den Hensigt strax at sætte dem i denne Skat, men dog naturligviis med Forbehold af at behandle de enkelte Tilfælde, naar disse Oplysninger komme ind i Ministeriet. Fremdeles var det mig bekjendt, at det var en